

't Was aan de Costa del Sol,..

Op zaterdagmorgen 6 december verlaten we met een minibus in alle vroegte Oudenaarde. Op Zaventem vervoegen Monique Bauters en Marcel ons en zo is onze groep 8 man sterk. SN Brussels Airlines brengt ons naar het land van Sint-Niklaas. Op de vlucht van zo'n 2,5 uur, ook enkele andere deelnemers aan de Andalusische marathon van 7 december. Een te dure taxi brengt ons na een korte rit aan de *Expo Maratón in de Palacio de Deportes*, waar we per toeval Johan en Martine uit Brugge ontmoeten. Zij zijn een dagje eerder aangekomen en hebben reeds ons hostelletje verkend. Met ons borstnummer (met bedenkelijke roepnamen) en gadgets verlaten we de expo. De maaltijd verloopt verrassend als menig stuk lekkers uit het bord verdwijnt van degenen die te dicht bij Christophe zitten. De tactische oorlog voor de sportieve ontmoeting van 's anderdaags is ingeluid... Na die tafelkunstjes maakten we kennis met het Spaanse openbaar vervoer en verlaten de bus pal voor een Spaans wijnproeverijtje. Na enkele heerlijke glaasjes nemen we onze kamers in van het bescheiden Casa Al Sur Terraza, dicht bij het centrum. Even later vertoeven we midden in het Spaanse feestgedruis in de binnenstad. De Spanjaarden vieren de dag van de *grondwet of Constitutie*, ze herdenken het goedkeuren van de Spaanse grondwet in 1978. We proeven de sfeer en na wat wring- en zoekwerk tussen de massa genieten we in een rustig steegje van het avondmaal.

We nemen het ontbijt met het nodige krachtvoer al om 6u30. Twee uur later klinkt het startschot. Het 3.000-koppig deelnemersveld verlaat de straten van Malaga doorheen een joelende menigte om zich langs de haven en stranden naar het keerpunt van 8 km te begeven. We lopen terug door de hagen enthousiaste supportersrijen de andere kant de stad uit. Christophe Lamont weet lang de ballon van 3h te volgen (halfweg 1u29:34). Er wordt helaas gewerkt met voorlopers die elkaar aflossen en die bij de overname telkens versnellen, wat heel vervelend is. Kenny Debisschop is zeer goed op dreef en er is een PR in de maak... De supporters Wouter Blommaert, Carine Geiregat en Luc Vanrumbeke zien vervolgens ook Kurt De Groote aan de zijde van Johan Ballegeer (ooit goed voor 2u47) en Monique op hun respectievelijke schema voorbij komen. Het tweede deel van de marathon verloopt over een hellend parcours. Christophe loopt uiteindelijk zijn op 2 wedstrijden na beste tijd en komt aan in 3u10-10, op de hielen gezeten door Kenny, 3u14-15. Terwijl zij hun *plastic poncho* aantrekken en van het zonnetje genieten, wordt er nog stevig afgezien op de hellingen terwijl de massa de deelnemers onverminderd toeroept 'Animo, 'en 'muy buena' (niet te verwarren met 'mooi beene'). Dan komt de energie vanzelf terug en het lopen vergaat je terug beter. Kurts en Johans wegen scheiden halfweg bij 1u43-23, maar moeten noodgedwongen een stuk wandelen op de helling maar bereiken de finish, Johan na 3u37-39, Kurt in 3u51-31. Monique haalt zelfs de eerste plaats in haar categorie en mag heel trots zijn met haar 3u49-48. Zeker als achteraf in de Spaanse kranten verschijnt dat de afstand 600m langer was. Ook op de gps van Johan prijkt 42,8 km, jammer voor Kenny, die hier zijn beste tijd neerzet. We praten gezellig na in het wijnproeverijtje en vieren verder op het dakterras van het hostel. Via een deugddoende stadswandeling eindigen we bij de energieke Belgische uitbater in de Bistro Bar Bruselas om van een reeks heerlijke tapas te genieten. Na een slaapmutsje in een ginbar nemen we de verdiende rust.

Maandag 8 december, een nieuwe mooie dag kondigt zich aan. We worden afgehaald en naar een Scooterverhuur gebracht. Als alle tweewielers elkaar na wat verkeerd rijden terugvinden, zetten we koers richting Sayalonga. Via een prachtig landschap met korte pauzes aan een rustige Playa en te Competa, maken we een interessante rondleiding mee bij wijnboer André Both en zijn vrouw. Het Nederlandse koppel heeft een nagelnieuw gebouw en installatie opgericht. Tegen een kleine vergoeding proeven we hun uitstekende wijnen met bijhorende tapas. Volgend jaar kan hier ter plaatse geluncht worden (www.bodegasbentomiz.com). Op advies van de wijnboer belanden wij in restaurant Vento el Curro in het naburige Arches. De zon gaat nu snel onder en we rijden terug naar Malaga bij valavond. De Scooter die deze morgen bij vertrek niet meteen mee was en de omgeving extra verkende, wijst nu door het drukke verkeer heen de weg. Terwijl iedereen een korte rust- en opfrispauze in de kamer neemt, zoeken Kenny en Kurt nog steeds hun kamersleutel in de verlaten receptie. Als ze die eindelijk vinden, stormt een uitzinnige receptionist het hostel binnen en is het kot te klein. Tot op de derde verdieping 'geniet' iedereen mee hoe hij de hen hun huid vol scheldt. Gelukkig strijkt Christophe even later de plooiën glad (geen toeval, hij was net verse handdoeken komen ophalen). We begeven ons naar het centrum en beleven voor de tweede de keer in drie dagen tijd een Spaanse feestdag, dit keer La **Inmaculada Concepción**, ofwel de Onbevleete Ontvangenis van Maria. Er wordt gevierd dat Maria verwekt is, negen maanden voor haar geboorte op 9 september. Opnieuw is het aangenaam vertoeven in de stad en we dansen tot in de vroege uurtjes samen met zuiderse types uit Spanje, Paraguay en Argentinië. Er is karaoké met uptempo nummers... zolang er geen flauwe plezante Belg met de micro staan te zwaaien en laat vallen! Eenmalige 'special gin-tonic welcom-offers', blijven de hele nacht geldig, als we maar voet bij stuk houden!

Dinsdag 9 december kuieren we wat rond op de plaatselijke overdekte markt en flaneren langs de haven. Een rustige dag met wandeling aan het strand. We warmen ons op met een paar cocktails tijdens de happy hour in de vino Mio en een optreden van een flamencodanseres. De avond wordt afgesloten met een vijfgangendinertje met bijpassende wijnen in restaurant Dom Vinus, waar we heel hartelijk worden onthaald door gastheer Antonio.

Woensdag 10 december, lekker uitslapen en brunchen op een terrasje in centrum, nog een beetje sightseeing, cava en gamba's... en op een drafje naar de luchthaven afzakken. Er wacht ons een behouden thuiskomst, met een koffer vol herinneringen.

Zoals de traditie het wil, schrijft degene die voor het eerst meegaat het verslag. Het is me dan ook een genoegen nogmaals te mogen terugblikken op een schitterende tijd in mijn jonge marathonloopbaan.

Kurt